

[Inge Fischer Møller]

om stoffer og deres virkninger på beskæftigedes sikkerhed og sundhed, vil jeg ikke uddybe nærmere. Men det er vigtigt, at vi udnytter den viden, der vil være i registeret, så vi kan forebygge så tidligt som muligt.

Lovforslagets § 49 a omhandler anmeldelse og registrering, altså de oplysninger, der skal gives til myndighederne. I denne paragrafs stk. 3 står der, at man kan fastsætte, at nye stoffer og materialer tidligst må tages i brug en måned efter, at anmeldelsen til registeret er sket.

I stk. 3 er det også nævnt, at der kan foretages en forlængelse af fristen. Personlig mener jeg, at 1 måned er for lidt, og vil derfor under udvalgsarbejdet se nærmere på, om man ikke burde fjerne 1 måneds reglen.

§ 49 b omhandler vejledning til brugerne, og det er en udmærket bestemmelse. Jeg er også helt enig i bemærkningerne til bestemmelsen, men har et ønske i relation til de nævnte bemærkninger, hvor der står, at der skal være forståelige brugsanvisninger. Her vil jeg gerne have tilføjet, at brugsanvisningerne skal være på dansk. Det har længe været et ønske fra danske arbejdspladser.

§ 49 c omhandler stoffer og materialer, der kan være farlige for eller forringe sikkerhed og sundhed. Et stof, som er farligt, må ikke anvendes, hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale. Det er arbejdsgivernes pligt at vælge det stof, der er mindst farligt.

I fremsættelsestalen er det nævnt, at der søges hjemmel til at indføre krav om forhåndsgodkendelse af visse stoffer og materialer. Det synes jeg også er godt. Det burde i virkeligheden være tilfældet på alle områder, hvis det var muligt. Det burde ikke være muligt at indføre et kemisk middel i industrien, før man var helt sikker på, at man ikke påførte lønmodtagere eller andre, der skal arbejde med stoffet, skadelige påvirkninger.

Der er nogle tekniske bestemmelser vedrørende sammensætning af arbejdsmiljørådet og bidrag til arbejdsmiljøfonden, men det vil jeg ikke nævne her.

Det sidste, jeg vil nævne, er reglerne om den udvidede tavshedspligt. Jeg vil godt erkende, at jeg på forhånd er lidt betænkelig, også selv om jeg godt kan forstå de motiver, der ligger bag. Jeg er bange for, at en udvidelse af tavshedspligten kan komme til at virke hæmmende på den offentlige debat om

arbejdsmiljøet, for når vi er ærlige og vurderer den lovgivning, vi har i dag, så må vi erkende, at en af årsagerne til, at vi er blevet klar over, at situationen har været så dårlig mange steder, er, at mange har været aktive og gjort os opmærksomme på det.

Der er fyldige bemærkninger til lovforslaget, men jeg synes ikke, det giver mig sikkerhed for ikke at have en vis usikkerhed. Jeg vil stille nogle spørgsmål i udvalget, medmindre arbejdsministeren kan berolige mig her.

Der er også et par andre småting, jeg gerne vil have nærmere belyst, men stort set synes jeg, det er et godt forslag, og jeg skal på mit partis vegne tilsige en meget aktiv og positiv medvirken i det kommende udvalgsarbejde.

Lawaetz (FP):

Hensigten med dette vældige lovforslag er naturligvis reel ud fra det synspunkt, at man må gøre meget for at beskytte menneskenes sundhed i deres daglige arbejde og færd. Spørgsmålet er så, om den hidtidige lovgivning på disse felter ikke er tilstrækkelig. Må jeg blot fra miljølovgivning og arbejdsmiljølovgivning nævne arbejdsmiljørådet, bedrifts-sundhedstjenesten, arbejdstilsynet, branchesikkerhedsrådene og sikkerhedsrepræsentanterne i virksomhederne. Når man rømser alle disse instanser op, siger man til sig selv: er det virkelig muligt for skadelige stoffer eller risikable arbejdsmetoder at slippe igennem hele dette sikkerhedsnet? Man spørger jo også sig selv som praktisk erhvervsmand, om der ikke allerede finder en stor overlappning sted. Det gør der i hvert fald på visse steder.

Man tør slet ikke bruge tiden til at analysere finansloven og se, hvor meget alt dette koster, for så har man i hvert fald som fremskridtsmand ødelagt humøret de næste par dage.

Alvorlige overvejelser omkring disse problemer bliver en kamp med én selv, om man skal tro på, at det er nødvendigt at træffe en masse yderligere foranstaltninger for sundhed og trivsel, eller man skal sige: har vi råd til endnu større omkostninger for det offentlige og ikke mindst for de allerede hårdt belastede virksomheder, der sakker mere og mere agterud i konkurrencen? Skal man tro på, at det allerede udbyggede, kolossalt dyre system er tilstrækkeligt, eller skal man blæse